

Bernhard Baunsgaard]

Ligesom for hr. Merklins vedkommende tales om samarbejdsvanskeligheder, og ligesom for hr. Merklins vedkommende kan pressen pege på, at P. M. Jessen har været meget kritiserende over for visse dele af det arbejde, hans etat udfører.

Det haster efterhånden meget med at få hr. professor, dr. jur. Bent Christensens responsum angående retstilstanden for offentligt ansatte frem.

Borgerne har brug for de saglige indvendinger, de offentligt ansatte kan bidrage med i debatten om at forbedre vort samfunds indretning. Retstilstanden skal sikre, at de offentligt ansatte trygt kan fremsætte deres betragtninger. Det vil gavne os alle.

Besvarelse (17/7 79):

Finansministeren (Heinesen):

Som det fremgår af ovenciterede begrundelse for det stillede spørgsmål, anmodede jeg i forbindelse med forespørgselsdebatten i folketinget den 6. februar 1979 om offentligt ansattes ytringsfrihed professor, dr. jur. Bent Christensen om at udarbejde et responsum om retstilstanden på det pågældende område.

Det er aftalt med professor Bent Christensen, der erklærede sig villig til at udarbejde en sådan redegørelse, at denne skal forligge senest den 1. januar 1980.

I den forbindelse vil jeg gerne bemærke, at det er ganske uvist, om det responsum, der således vil blive udarbejdet om den gældende retstilstand på området, vil fremtræde som et incitament til at udarbejde et regulativ om offentligt ansattes deltagelse i den offentlige debat.

Som allerede forespørgselsdebatten viste, er der i den offentlige sektor tradition for en meget liberal holdning med hensyn til de ansattes deltagelse i den offentlige debat, og der er bred tilslutning til den opfattelse, at den sagkundskab, som derigennem kan tilføres debatten, er værdifuld. Skulle man til sin tid konkret overveje et regulativ, måtte man være særdeles varsom, eftersom nedfældede forskrifter let kan komme til at virke begrænsende, selv om det er utilsigtet.

Samtidig vil jeg gerne gøre den bemærkning, at sikring af offentligt ansattes ytringsfrihed – ved udarbejdelse af regulativ eller på anden måde – ikke giver garanti for, at samarbejdsproblemer i den offentlige forvalt-

ning kan undgås. Man er på en række punkter nået langt i bestræbelserne for at forbedre mulighederne for et gnidningsfrit samarbejde, men vanskeligheder kan ikke altid forebygges. Styrelserne har pligt til at gribe ind, når samarbejdsproblemer er årsag til, at arbejdets udførelse vanskeliggøres i væsentlig grad. Såfremt der i denne sammenhæng måtte være ansatte, som føler deres rettigheder krænkede, er der i sidste instans adgang til at klage til folketingets ombudsmand. Der er flere eksempler på, at denne adgang benyttes.

Til *justitsministeren (9/7 79)* af:

Brusvang (CD):

»Kan ministeren bekræfte chefbilinspektør Folmer Kristiansens oplysninger til dagbladet Aktuelt den 8. juli om, at den danske bilparks kvalitet falder katastrofalt, at vi har Europas dårligste bilpark, og at dette bl.a. skyldes de høje afgifter (registreringsafgiften m.v.)?«

(Spm. nr. 1179).

Begrundelse.

CD har uafladeligt kritiseret det urimeligt høje afgiftsniveau for biler. I bil koster i dag næsten 3 bilers pris.

Dette resulterer selvfølgelig i en bilpark med et særdeles ringe kvalitetsniveau – til skade for trafikikkerheden og til skade for energisparebestræbelserne.

Derfor foreslog CD også under de nylige forligsforhandlinger med regeringen, at afgiften skulle lettes ved køb af nye benzinøkonomiske biler. CD ønskede en klar tidsfrist for fremsættelse af lovforslag og et klart løfte om en væsentlig lettelse – enten i kroner og øre eller i procenter, SV-regeringen turde desværre ikke påtage sig en klar forpligtelse.

Dagbladet Aktuelt har den 8. juli 1979 bragt et interview med chefbilinspektør Folmer Kristiansen fra statens bilinspektion, som bekræfter CDs synspunkter.

Besvarelse (16/7 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Justitsministeriet har foretaget en gennemgang af oversigterne over bilsyn fra Danmarks Statistik i perioden fra 1973 til 1977 samt de offentliggjorte kvartalstal for 1978.